Věčné Slovo, jednorozený Synu Boží,
nauč nás pravé velkomyslnosti.
Nauč nás tobě sloužit,
jak to právem zasluhuješ.
Ať dáváme a nepočítáme,
ať bojujeme a nedbáme ran,
ať pracujeme a nehledáme odpočinek,
ať se obětujeme a nečekáme jinou odměnu
kromě vědomí, že jsme splnili tvou vůli.

// Ignác z Loyoly //

Všem přátelům dáváme vědět, že odešel k Pánu náš milý

P. František Tišek Fráňa

***** 11. února 1938 Brno
† 11. července 2021 Nelepeč-Žernůvka

Pohřeb se uskuteční ***v neděli 18. července 2021 od 14 hodin***
v kostele svatého Augustina v Brně na náměstí Míru.
Poté bude jeho tělo uloženo do rodinného hrobu
na Ústředním hřbitově v Brně, oddíl 76, místo 303.

Katolický kněz a učitel zasvětil celý svůj život práci s dětmi a mladými lidmi. Těch, kterým pomohl zformovat životní zásady a postoje na křesťanských základech, jsou tisíce.

přátelé, příbuzní, biskup Vojtěch, biskup Pavel, kněží brněnské diecéze, Radosťáci
www.taborradost.cz
martin@martinholik.cz

Narodil se 11. února 1938 v Brně. Jeho tatínek František byl ekonom a důstojník Československé armády, za války působil v odboji, po roce 1948 byl pronásledován režimem. Zemřel na táboře na Americe v červenci 1981. Maminka Marie byla ekonomka, později v domácnosti. Zemřela v květnu 1989. O dva roky starší sestra Marie byla diabetoložka, františkánská terciářka, zemřela v lednu 2013. Rodina bydlela v Masarykově čtvrti, nejprve na Sedlákově ulici, pak na Barvičově 80. Patřila do farnosti u svatého Augustina; zde Tišek ministroval a později sám ministranty vedl.

V roce 1957 maturoval na střední ekonomické škole. Vzhledem k perzekuci rodiny nemohl studovat na vysoké škole. Tajně začal studovat teologii pod vedením řady kněží, včetně Dominika Pecky. V roce 1957 začal Tišek pracovat v Chiraně a Výzkumném ústavu zdravotnické techniky jako konstruktér zdravotnických přístrojů. V březnu 1968 byl tajně vysvěcen na kněze pro skrytou část mlčící církve. Pracoval tak kromě oficiálního i ve skrytém povolání – pod hlavičkou rekreačního družstva TND - až do sametové revoluce.

Vedle aktivit nového sdružení Středisko Radost stál od roku 1990 při obnově Biskupského gymnázia v Brně, kde působil mj. jako rektor konviktu ubytovaných studentů. V roce 1993 přešel na Biskupské gymnázium ve Žďáře nad Sázavou, kde působil řadu let, včetně výpomoci ve farnosti Žďár I. Podporoval vznik Radia Proglas. V letech 1996 až 2009 byl duchovním představeným Kolpingova díla v ČR. V roce 2008 obdržel Cenu JMK Významná osobnost Jihomoravského kraje za přínos společnosti celoživotní výchovou dětí a mladých. 28. října 2010 obdržel od prezidenta republiky medaili Za zásluhy o stát v oblasti výchovy a školství.

Aktivní byl Tišek až do svých šestasedmdesáti let, kdy se začala projevovat Parkinsonova nemoc. V lednu 2017 se dostal do Domova svaté Alžběty v Žernůvce u Tišnova, který skvěle vedou sestry františkánky. Postupně ztrácel hybnost a paměť. Z každé návštěvy měl ale radost. V hlavě mu zůstaly zejména texty z táborových zpěvníků a z kancionálu. Zemřel pokojně a zaopatřen v neděli 11. července 2021.

Jeho doménou byla, jak se dnes říká, kategoriální pastorace, podporoval mladé lidi, aby byli všestranní, na dobré kulturní úrovni; pod jeho vedením vznikla řada krásných manželství i duchovních povolání. Táborníci jsou starosty, lékaři, politiky. Tišek dokázal nadchnout, měl neuvěřitelný elán spojený s velkou pracovitostí. Měl také chyby, jichž s věkem přibývalo. Fenomén „jezdil jsem na Ameriku“ však propojuje generace už od roku 1967. V posledních letech prochází letními tábory každoročně na 450 dětí a mladých a 200 dospělých. Že na Tiškovu práci navázali další, je dokladem trvanlivosti společenství. O tom svědčí také stránky www.taborradost.cz.

TIŠKOVI ZAVOLEJME TŘIKRÁT:
ALELUJA! ALELUJA! ALELUJA!